

बालरो

‘विस्वस्य पुण्यादि च धातकीर्णा
जलं सजीवं गजपिप्यली च ।
काथावखेहौ मधुना विभिन्नौ
वालेषु योन्वावतिवारितेषु ।’
जलं बाला । विस्वादिक्वायवखेहौ । अतीवारेषु ।
‘समङ्गाधातकीर्णोपचारिवाभिः हृतं जलम् ।
दुहरेऽपि शिशोर्द्विमतीवारो समाचिकम् ।’
समङ्गा लम्बासुभ्रजम् । समङ्गादिक्वायो दुहरे-
रेऽतीवारो । * ।
‘विङ्गाश्वजमोदा च पिप्यलीतकुलानि च ।
एवामासीत् चूर्वाणि सुखं तमेन वारिषा ।
आमे प्रष्टतेऽतीवारो कुमारं पाययेद्भिवक् ।’
विङ्गादिचूर्वमतीवारो । * ।
‘मोचरवः समङ्गा च धातकी पञ्चकेश्वरम् ।
पिष्टैरेतैर्यवागः स्याद्रक्तातीवारनाशिनो ।’
मोचरवलम्बासुभ्रजधावैपुलकमलकेश्वरसमुद्दि-
ततोला । तकुलकौखदोतोला । जलतोला ।
११ सर्वमेकीकृत्य यवागूः चाधनीया । मोच-
रवादिवागू रक्तातिवारो । * ।
‘नागरातिविवाप्तुजाबालकेन्द्रयैः श्वतम् ।
कुमारं पाययेत् प्रातः सर्वातीवारनाशनम् ।’
नागरादिक्वायः सर्वातीवारो । * ।
‘लाजावयदिमधुका शकैरा चौरमेव च ।
तकुलोदकयोगेन चित्रं हनि प्रवाहिकाम् ।’
लाजादिचूर्वं प्रवाहिकायाम् । * ।
‘रजनी सरली दावटहती गजपिप्यली ।
शङ्खिपर्णी श्रताङ्गा च लोढं माचिकसर्पिषा ।
दीपनं यद्वर्षी हनि मारुतानिसकामलाम् ।
ज्वरातीवारपाङ्कजं बालानां सर्वरोगशुत् ।’
रजन्वादिचूर्वं यद्वर्ष्यादौ । * ।
‘पौष्करातिविवाशङ्गीमागधीघन्ववासकेः ।
जतं चूर्वंसु सचौरं शिशूनां पञ्चकावजित् ।’
पौष्करादिचूर्वं कासिम् । * ।
‘पौष्करातिविवावासाकबाशङ्गीरवं जिहन् ।
मधुना सुच्यते बालः कासैः पञ्चभिरश्चितैः ।’
सुसकादिरवः कासेह । * ।
‘बाभ्रीकुसुमसंजातकेश्वरैरवखेहिका ।
मधुना चिरसंजाताम् शिशोः कासान् यपो-
हति ।’
कासे । * ।
‘घास्यं शकैरवा युक्तं तकुलोदकसंयुतम् ।
पानमेतत् प्रदातव्यं कासश्वासापहं शिशोः ।’
घास्यादिपानं कासश्वासयोः । * ।
‘द्राचावावामबाह्यकाचूर्वं चौरैश्च सर्पिषा ।
लोढं चासं जिहन्वाशु कासश्च तमकं तथा ।’
तमकं चासमेदम् । द्राचादिचूर्वं कासश्वासयोः ।
‘चूर्वं कटुकरोहिण्या मधुना सह योजयेत् ।
हिक्कां प्रशमयेत् चित्रं हर्दिचापि चिरो-
त्यिताम् ।’
हिक्कायां हर्दिचा । * ।
‘आन्वाशिनापविन्वृतं सचौरं हर्दिशुद्धवेत् ।’
हर्दिचा । * ।

बालरो

‘पीतं पीतं वमेदयस्तु स्तन्यं तं मधुसर्पिषा ।
द्विवात्तकी फलरवं पञ्चकोलश्च लेहयेत् ।’
द्विवात्तकी दृहतीदयम् । * ।
‘पञ्चकोलानि पिप्यलीपिप्यली-
भ्रजपञ्चचिकवागरादि ।’
चौरश्चर्वाम् । * ।
‘चौरैश्चर्कराचौरं लोढं लम्बाहरं परम् ।
हृतेन चिन्वुविभेनाहिक्कुभागीरजोलिहन् ।
आनाहं वातिकं मूलं हन्यात्तोयेन वा शिशुः ।’
आनाहं वातमूत्रे च । * ।
‘कषोपवाधिताचौरद्वेष्योलासैश्वरैः जतः ।
श्वजयष्टे प्रयोक्तव्यः शिशूनां लेह उत्तमः ।’
श्वजावाते । * ।
‘यदा तु दुर्बलो बालः खादन्नपि च वङ्गमान् ।
विदारोक्तन्दगोभूमयचूर्वं हृतमुत्तम् ।
खादयेत्तदुचौरं श्वतं समधुशर्करम् ।’
कार्ष्णे । * ।
‘सुसङ्गाश्वकीर्णानि भद्रदारुकलिङ्गकान् ।
पिष्ट्वा तोयेन संजिम्बेकेपोऽयं शोषश्चिष्टशोः ।’
शोषे । * ।
‘पटोलचिफकारिहृदिद्राकपितं पिनेत् ।
क्षतबीसर्पविक्षोठज्वराणां शान्तये शिशुः ।’
क्षतबीसर्पविक्षोठज्वरेषु । * ।
‘यद्वधूमनिशुङ्गहराचिकेन्द्रयैः शिशोः ।
शेषस्तक्रैश्च हन्याशु विधामामविचर्षिकाम् ।
वारिवातिलजोघ्राणां कषायो मधुकस्य च ।
संखाविषि सुखे शक्षो धावनायं शिशोः सदा ।’
सुखसावे । * ।
‘अश्वत्थत्वग्दलचौरैर्मुखपाके प्रवेपनम् ।’
सुखपाके । * ।
‘पिप्यलीत्रिफलाचूर्वं हृतचौरपरिभुतम् ।
बालो रोदिति यस्तस्मै लेढुं दद्यात् सुखा-
वहम् ।’
रोदने । * ।
‘हरीतकी वचा कुडं कल्कं माचिकसंयुतम् ।
पीला कुमारः क्षयेन सुच्यते तालुकटकात् ।’
तालुकटके । * ।
‘फलचिकं जोषपुनर्गवे च
सशङ्खैरं दृहतीदयश्च ।
आलेपनं चैषाहरं सुखोष्णं
कुङ्कुमके कार्यमुदाहरणम् ।’
कुङ्कुमके । * ।
‘द्विपेकेनामितमेन चौरचित्केन सोङ्गया ।
खेदयेदुस्थितां नाभिं शोषस्तोपशान्ति ।’
नाभिशोषे । * ।
‘नाभिपाके निशालोषप्रियङ्गुमधुकेः श्वतम् ।
तेलमभ्यङ्गने शस्तमेभिर्वाप्यवधूलनम् ।
हस्तेन च्छागशस्तता नाभिपाकेऽवचूर्जनम् ।
लकचूर्णैः चौरिषां वापि कुर्व्याचन्दन-
रेखना ।’
नाभिपाके । * ।
‘गुदपाके तु बालानां पित्तार्त्तां कारयेत् क्रियाम् ।

बालव्य

रवाङ्गनं विप्रेषिष्य पाणलेपनयोर्हितम् ।
शङ्खयष्टाङ्गनेशूर्वं शिशूनां गुदपाकशुत् ।’
अङ्गनं रवाङ्गनम् । गुदपाके । * ।
‘शङ्खसौवीरयष्टाङ्गैर्लेपो द्योऽर्हपूतने ।’
अर्हपूतने । * ।
‘पारिगर्भिकरोगे तु पूष्यते वद्विदीपनम् ।’
पारिगर्भिके । * ।
‘दन्तपालिन्सु मधुना चूर्वेन प्रतिवारयेत् ।
धातकीपुष्यपिप्यलोषाचौरफलरसेन वा ।
दन्तोत्थानभवा रोगाः पीडयन्ति न बालकम् ।
चाते दन्ते हि शान्तिना यतस्तद्वेत्तुका
गदाः ।’
दन्तोद्भेदचरोगेषु । * ।
‘सौर्वर्षं सुततं चूर्वं कुडं मधु हृतं वचा ।
मत्स्याचकः शङ्खपुष्पी मधु सर्पिः सकाचनम् ।
अर्कपुष्पीमधु हृतं चूर्वेतं कतकं वचा ।
सर्षपचूर्वं केदर्यं श्वेता दूर्वा हृतं मधु ।
चलारोभिहिताः प्राशा अर्द्धशोकसमापनाः ।
कुमाराणां वपुर्मेधावलपुष्टिकराः स्मृताः ।’
सांवं चूर्वं । चतुर्ध्वपि योगेषु मारित-
सुवर्च चूर्वं । मत्स्याचकः नाक्षी इति लोके
वकम इत्येके । अर्कपुष्पी अर्कसङ्गपुष्प्यता ।
केदर्यं कटफलम् । श्वेता दूर्वाविशेषश्च वचेति
केचित् । संवत्सरं यावदेते योगः प्रयोष्याः
दादशवर्षाञ्चोति केचित् । * ।
‘बालानाश्च वपुर्मेधावलपुष्टिकराः स्मृताः ।
लाचारसे समे तैर्न मस्तुन्यप चतुर्गुणैः ।
राक्षाचन्दनकुङ्गाङ्गावाजिगन्वाणिशालुतैः ।
श्रताङ्गादावयष्टाङ्गसुखातिक्ताहरेक्षुभिः ।
संविद्धं ज्वररचोत्रं बलवर्षकरं शिशोः ।’
लाचारितैर्न बालेषु । * । इति भावप्रकाशे
बालरोगाधिकारः ।
बालवायवं ज्ञौ, (बालवाये वैदुर्म्यप्रभवे देश-
विप्रेषे जायते इति । जन् + ड ।) वैदुर्म्यम् ।
इति त्रिकाश्लेषः । (विवृतिविशेषवाख्य
वैदुर्म्यशब्दे श्लेषः ।)
बालवासः [च] ज्ञौ, (बालानां लोषां त्रासै-
र्निमित्तं वा वासः ।) केशनिमित्तवक्ष्यम् ।
बालकस्य वक्ष्य । इति केचित् ।
बालवासः पुं, (बालाः शिशवो वास्या यस्य ।
एते खलु कर्माचिदुपस्थिते भये शिशून् एष्टे
निघाय पलायन्त इति प्रविष्टेस्तपालम् ।)
वनच्छागः । इति हाराचकौ । २१ । बालक-
वहनये जि ।
बालवजनं, ज्ञौ, (बालस्य चमरीपुच्छस्य बालेन
वा निर्मितं वजनम् ।) चामरम् । तत्पर्यायः ।
रोमगुच्छः २ प्रकीर्षकम् ३ । इति हेमचन्द्रः ।
(यथा, कुमारः । १ । १३ ।
“लाङ्गुलविष्टेपविचर्षिशोभे-
रितस्ततश्चमरीपिगौरैः ।
बलापेयुक्तं निराराजशब्दं
कुर्मन्ति बालवचनेचमर्षः ।”)